

Sedat Veyis 1949 “İlonka”, *Sivas Hakikat Gazetesi*, 6 Mayıs, Yıl 1, Sayı 67, 3-4.

HİKAYE İLONKA

Yazan: Sedat VEYİS

Senden tam 78317 metre uzaktayım, 12 metre yüksekteyim ve hislon marka kol saatım senin hiçte hoşuma gitmeyen saatından 3 dakika ileri. Bunları atıyorum zannetme İlonka. Hepsini hesapladım. Ama ortalama olarak. Bunları yazmak serserilik ama, naparsın, bende serseriliğe hayranım.

Kabuğunu münasebet-siz, inatçı eşeklerin kemirdiği bir söğüt ağacına sırtımı dayamışım. Kalın dudaklarımda bir türkü:

«Telgrafın tellerine kuşlarını konar»
«Herkes sevdiğine böylemi yanar»

Türküyü nefesimin ve hançerimin müsaitliğine uydurarak söylüyorum. Söylüyorum ama, türkü de türkölükten çıkıyor. Çıkıyorsa napalım? Türküyü sallaparti söyledim diye gelip yakamdan tutacak değiller a!

Sende ara sıra şarkı söylersin değilmi? Ama sen böyle popüler şarkılara tenezzül etmezsin. Sen söylesen söylesen "Lapolama," yı, "Her zaman kalbimdesin," i. "Gözemi Geldini," söylersin.

Evde yalnızmısın İlonka? Yalnızsan eğer, ya aynaya bakıyorsun, ya burnunu kırıştırıyorsun yahutta terbiyesizce oturmuş roman okuyorsundur. Roman dedimde aklıma geldi. Okuma o pis romanları İlonka! Onlar o bir ayda yazılmış piyasa romanları hep avarelikten, kırmızı ampullü evlerden, küçük insanlardan bahseder.

Akşam belki sinemaya gideceksiniz. Belki yanına bir oğlan oturacak. Bakışacaksınız. İhtimal o, sende aradığı vasıfları bulacak. Sen onun; kaçamak bakışlarının görüm sahasına giren profilini beğeneceksin. Aklınızdan fena şeyler geçecek. Hasılı bir şeyler olacak İlonka!

Fakat sinemadan çıktıktan sonra birbirinizi unutacaksınız.

Saçlarını yine öylemi yapıyorsun? Darılmada İlonka o, saç tuvaleti sana hiç gitmiyor. Bana kalırsa bir topuz yap. Topuzunda modası geçti ama her halde sana güzel yakışır. Zaten senin çok saçlarını severim. Şöyle mısır püskülü gibi, kadife gibi yumuşak yumuşaktı değilmi? Köylü kızlarının saçları güzeldir. Üç dört örgü kalinde ta kalçalarına kadar sarıkar. Ama onların ki yağlıdır. Birli

dir, sirkelidir. Şey İlonka.. Önümden bir su akıyor. Suyun önünde bir köprü. Köprünün üstünde baytarın karısı oğlunun elinden tutmuş gidiyor. Rüzgar eteklerini havalandırıyor. Bacaklarını seyrediyorum. Ne güzel bacakları var bu karının. Biliyormusun İlonka kocasında inadına ölgün, inadına çiroz. Hani kötü şeyler geliyor insanın aklına. Öyle ya. Bu karı bu güzellikle. Ama nemize lazın. Günahına it girsin! Ha. Ne diyordum? Topuz yaparsan hoş olur her halde. Topuz içinde bir hayli firkete ister ama.. Yine sen bilirsin.

Bir çakım var İlonka. Küçücük saplı küçücük ağzılı bir çakı. Onunla ekseri ağaç yontuyorum. Bazanda tırnaklarımı keşiyorum. Fakat kızarsam yahutta sarhoş olursam onunla birisinide yaralayabilirim. Şimdi yine elimde. Yontacak bir şeyde yok. Napayım? Dur. Buldum. Şu sırtımı dayadığım ağaca senin ismini kazayım. Bir hatıra olur. Biraz müsade et. Şöyle beş dakika kadar.... Tamam. İşte oldu. Harfler biraz hantal oldu ama. Kusura bakmasın her halde? Kabuğun oyulduğu yer şimdilik yeşille beyazın karışmasından meydana gelen bir renk arz ediyor. Fakat bir zaman sonra pas rengini alır. Aklıma ne geldi biliyormusun? De-sene nerden bileceksin. Dur anlatayım:

Bundan altı yedi sene evvel şimdi ağacına sırtımı dayadığım kasabanın kaymakamının bir oğlu vardı. Çapar bir oğlan. Birde muameletçinin kızı. Esmer bir kız. Bir gün ırmakta balık avlıyordum ben. Kaymakamın oğlunu gördüm. Elinde bir çakıyla bir şeyler kazıyor. İşini bitirdi. Biraz ileriye gidip bekledi. Biraz sonra kız görüldü. Yanında küçük kardeşide vardı. Geldi ağaca baktı. Sonra her ikiside gülüşerek ırmağın öbür geçesindeki koruluğa gittiler. Yanlarında çocuk var diyeceksi. Çocuğu kandırıp uzaklaştırmaları güç değil a! Ben merak ettim, Geldim ağaca baktım. Bir kalp resmi çizmiş. Ama daha ziyade kupa birliğine benziyor. Kalbin üzerinde bir toplu iğne. Toplu iğneyi ağaçtan aldım dişimi karıştırdım. Yani demek

Hikâyeden devam

(Başı Sa. 3 de)

istediğim aşkta ağacın rolü mühim. Ya ağaca benim yaptığım gibi sevgilinin ismini kazarsın ya altında oturur enayi-ce şeyler kurarsın. Görmedinmi Monte Kırsto filminde Edmond Dantes sevgilisiyle bir ağaç üzerinde öpüşerek mace-rayı ve filmi bitirmişlerdi. Film diyeceksin Ol-suun,. Filmlerde haki-katın bir kopyası değil-mi? Mesela bir Ingrid Berman çıkıyor Jandark in hayatını canlandırıyor.

Bu sıralarda hastayım İlonka! Muayene oldum. Umumî zafiyet dedi doktor. Tono Kalsiyüm aldım. Bir faydasını göremedim. Geceleri bir hararet basıyor bir hararet, sorma gitsin. O zaman Kutuplarda olsam diyorum.

Burada bir kadın var İlonka! Akşam üzerleri gezmeye çıkıyor. Hepte siyah giyiyor. Yasını tutuyor nedir?

Hani Emperyol Arjan tinanın söylediği bir İspanyol şarkısı vardır. Miri Tiriya diye başlar Miri Tiriya diye

biter. İnsan bu şarkıyı dinlerken derin bir hü-ne kapılıyor siyah bir melonkoliye bürünüyor. Bende bu kadını gördümmü içime böyle bir dert çöküyor. Bir gün bu kadınla konuşmak istedim. Yüzüme şöyle bir baktı da:

— Ne kadar çirkin olduğunun farkındamısın? dedi. Ben fena halde bozuldum. Yalan söylüyordu, değilmi İlonka! O bana iftira etti. Ben onun dediği kadar çirkin değilim değilmi İlonka? O kendisini beğenmişin biriydi. O eşşegin biriydi. Halbuki sen İlonka? Sen çok iyisin. Sen dünyalar kadar iyisin. Sen bir harp gecesinde görülen sulh rüyası kadar iyisin.

Tuz meselesi

(Başı Sa. 1 de)

mak için Çamaltı tuzlaşımın genişletileceğini, söylemiş ve tütün müstahsilleriyle yaptığı temaslarda kurulması düşünülen tütün müessesesinin ana hatları hakkında müstahsille pek çok noktalarda fikir beraberliği halinde olduğunu müşahade ettiğini söylediikten sonra müessesenin alacağı şekil hakkında da de-mistir ki bu konuda ki çalı-